

ΒΙΒΛΙΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ

Τιμωθέντα

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΙΖ'. ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΑ.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΑΙ ΔΙΗΓΗΣΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Θ. ΠΕΤΣΙΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Θ. ΠΕΤΣΙΟΥ

(48) — Μαζίμου τοῦ Μαργουνίου Ἐπισκόπου Κυθήρων
Ὑμνος Ἀνακρεόντιοι. Cum interpretatione latina Conradi
Rittershusii. Augustae. Ex officina Typographica Joan. Prae-
torii. Anno S. N. M. DC. I. εἰς 12^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐν ἀρχῇ ἀναγινώσκονται τρεῖς ἐπιστολαὶ. Ἐλ-
ληνιστὶ συνταχθεῖσαι ἡ μὲν πρώτη εἶναι τοῦ μεταφραστοῦ Ριτ-
τερσουσίου περὸς τὸν Ἐσχέλιον, σοφὸν φίλον τοῦ ποιητοῦ· αἱ δὲ
ἔτεραι δύο τοῦ Μαργουνίου περὸς τὸν Ριττερσούσιον περὶ ἀπο-
στολῆς τῶν, περὶ τὸν ὁ λόγος, ὑμνων. Ἐν τέλει τούτων, τυπω-
θέντων Ἐλλ. καὶ Λατ., ὁ μεταφραστὴς Ριττερσούσιος ἐπρόσθεσε
καὶ διαφόρους ἀλλούς ὑμνους, Λατινιστὶ συνταχθέντας ὑπὸ σοφῶν
τινῶν τῆς Γερμανίας τε καὶ Ἰταλίας. Αἱ σελίδες τοῦ βιβλίου
τούτου δὲν φέρουσιν ἀριθμόν. ἔχουσι μόνον τὸ σύνηθες σημεῖον
τῆς τυπώσεως τῶν φύλλων.

(49) — Τοῦ σοφωτάτου Κυρίου Θεοφίλου Κορυδαλέως,
τοῦ ὄστερον διὰ τοῦ Θείου καὶ μοναχικοῦ σχήματος Θεο-
δοσίου μετονομασθέντος, περὶ ἐπιστολικῶν τύπων. Τοῦ αὐ-
τοῦ Θεοφίλου Ἐκθεσις περὶ Ῥητορικῆς. Londini, ex officina
A. S. Typographi. CIC. IC. CXXV. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Μετετυπώθη κατὰ τὸ 1744 ἔτος ἐν Μοσχοπό-
λει, παρὰ τῷ τυπογράφῳ Κωσταντινίδῃ, εἰς 4^η.

(50). — Βοσκοπούλα, ἡ εὔμορφη. Ποίημα Νικολάου Αν-
μητρίου ἐξ Ἀποκορόνων τῆς Κρήτης. Ἐν Βενετίᾳ, 1627.
εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Μετεπάνω ἐν τῇ αὐτῇ πόλει παρὰ τῷ τυπογράφῳ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτσῃ κατὰ τὴν ἐποχένην ἑκατονταετηρίδα.

(51) — Ἀγαπίου Μοναχοῦ τοῦ Κρητὸς Γεωπονικόν. Ἐνετίρσιν, 1643. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Μετεπάνω παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ τὸ 1779 ἔτος.

(52) — Αἰσώπου Μῦθοι. Ἐν τῇ Σαλικάνῃ. Ἐνετίρσιν, ἀναλωματι τῆς Ἱερᾶς τῶν φίλων Συνωρίδος. αχμδ'. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Οἱ μῦθοι οἵται μεταγραφεῖντες εἰς τὴν ἀπλήνην διάλεκτον ἐτυπώθησαν πολλάκις ἐν τῇ αὐτῇ πόλει παρὰ τοῖς τυπογράφοις Γλυκεῖ καὶ Θεοδοσίου.

(53) — Βασιλεὺς ὁ Φωδολίνος. Τραγῳδία συντεθεμένη παρὰ Ἰωάνν. Ἀνδρέα τοῦ Τρωίλου. Ἐν Βενετίᾳ, 1647.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ βιβλίου τούτου, διτος ἔχει, μοὶ ἐδόθη παρὰ τοῦ Κ. Σ. Κουμανούδη, Καθηγητοῦ τῆς Λατινικῆς γλώσσης ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Οθωνοῦ, διτις τὴν ἀντέγραψεν, ως μοὶ εἶπεν, ἀπὸ τὸ σύγγραμμα τὸ περὶ Ἑλλήνων τοῦ Brandis. Ὁ φιλογενὴς Κ. Κουμανούδης μοὶ ἐδώκεν ἐπίσης τὰς ἀνωτέρων π' ἀριθ. 50 καὶ 51 ἐπιγραφάς.

(54) — Ἑλληνικῶν ἐπιγραμμάτων βιβλία δύο Ἰωάννου τοῦ Κουττουνίου, τοῦ ἐκ Βερρόσας, ἵππεως, φιλοσοφίας, ἱατρικῆς καὶ θεολογίας διδασκάλου, καὶ ἐν τῷ τοῦ Πατανίου Λυκείῳ πρώτου φιλοσόφου. Graecorum Epigrammatum libri duo Iohannis Cottunii, cum ejusdem versione latina. Augustissimae et Christianissimae Majestati Lodovici XIV, Galliarum et Navarrai Regis consecrati. Patavii, apud P. Frambottum. Bibliop. 1653. εἰς 4^{ον}.

(55) — Leonis Allatii Melissolyra de laudibus Dionysii Petavii, Societatis Jesu Presbyteri. Romae M. DCLIII. εἰς 8^{ον} μικρόν.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ μικρὸν ποίημα τοῦτο, συγχείμενον ἐκ 16 εσλ. εἴναι γεγραμμένον εἰς τὴν ἀρχαῖαν Ἑλλ. ἀν καὶ ἡ ἐπιγρα-

φή του είναι λατινιστί. Τὸ εῦρον ἐν τῇ δημ. Αὐτ. Βιβλ. τῆς Πετρουπόλεως.

(56) — Παστώρ Φίδος, ἦγουν Ποιμὴν Πιστὸς, μεταγλωττισμένος ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸν παρὰ Μιχαὴλ Σουμμάκη. Ἐνετίησιν, αχνή. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Συγγραφεὺς τοῦ ποιήματος τούτου είναι ὁ μεταξὺ τῶν Ἰταλῶν ποιητῶν περιώνυμος Γουζρίνης, (Guarini).

(57) — Θησαυρὸς τῆς Ἐγκυλοπαιδικῆς βάσεως τετράγλωσσος. Μετὰ καὶ τῶν ἐπιθέτων ἐκλογῆς, καὶ διετοῦ τῶν Λατινικῶν τε καὶ Ἰταλικῶν λέξεων πίνακος. Ἐκ διαφόρων παλαιῶν τε καὶ νεωτέρων λεξικῶν συλλεχθεὶς παρὰ Γερασίμου Βλάχου, τοῦ Κροτὸς, Καθηγουμένου τῆς μονῆς τοῦ μεγάλου Γεωργίου Σκαλωτοῦ, Κήρυκος τοῦ Ἱεροῦ Εὐχαριστίου, καὶ τῶν ἐπιστημῶν κατ' ἀμφοτέρας τὰς διαλεκτους διδασκάλου. Venetiis. MDCLVIII. Ex Typographia Ducali Pinelliiana. εἰς 4^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ λεξικὸν τοῦτο ἀφιερώθη εἰς τὸν Μέγαν Δοῦκα τῆς Τοσκάνης Φερδινάνδον τὸν Β'. Ὅπὸ τοῦ συγγραφέως, διστις ἔφενη ὁ πρῶτος λεξιογράφος μεταξὺ τῶν νεοελλήνων πεπαιδευμένων ἀνδρῶν. Μετὰ τὴν ἀφεωτικὴν, γεγονυμένην Λατινιστί, ἔπονται διάφορα ἐπιγράμματα τοῦ ίδιου λεξιογράφου, ἐγκωμιάζοντος διάφορος μὲλη τῆς Δουκικῆς οἰκογενείας, καὶ ἔτερα εἰς ἐπαίνον τοῦ συγγραφέως Βλάχου ὅπὸ τῶν φίλων του, Ἀρσενίου ιερομονάχου Καλούδη, τοῦ Κροτὸς, Στεφάνου Τζιγκρᾶ, Βαρθολομαίου Συροπούλου, τοῦ Κροτὸς, καὶ Γρηγορίου ιερομονάχου Μελισσινοῦ, τοῦ Κροτός. Ἡ ἔκδοσις αὕτη είναι τὴν σήμερον σπανία. Μετετυπώθη δὲ μὲ προσθήκην λέξεων καὶ διόρθωσιν τῶν τῆς πρώτης ἐκδόσεως παρορχμάτων παρὰ τῷ τυπογράφῳ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι κατὰ τὸ 1723 καὶ 1750 ἔτος. Ἐν δὲ τῷ τέλει τοῦ Προοιμίου τοῦ τυπογράφου Βόρτολι ἀναγινώσκεται ἐν ἐπίγραμμα Νικολάου Βουζουλίου ἱατροσοφιστοῦ πρὸς ἐπαίνον τοῦ λεξιογράφου. Τέλος μετετυπώθη παρὰ τῷ τυπογράφῳ Νικολάῳ Γλυκεῖ, τὸ 1784 ἔτος.

(58) — Ἀρμονία ὄριστικὴ τῶν ὄντων, κατὰ τοὺς Ἐλλήνων σοφοὺς, συντεθεῖσα παρὰ Γερασίμου Βλάχου, τοῦ

Κρητός. (‘Ελληνο-Λαζανιστή). Ad Leopoldum invictissimum Imperatorem semper Augustum. Venetiis, Typis Andreae Juliani, 1661. εἰς 4^η.

(59) — 'Απόχοπος. 'Ενετίησιν. Παρὰ 'Ορσίνῳ 'Αλόριτζη. αχέζ. εἰς 4^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Εν τῷ προγετωπίῳ τοῦ ποιηματίου τούτου ἀναγινώσκονται οἱ ἔρεζοι στίχοι:

Ορέλιμος καὶ απολλάχ διὰ τοὺς κοπιασμένους,
Λιμένας ὁ σωτήριος εἰς τοὺς ἀπεγνωσμένους.
Κλότυχος ὁ ποῦ στοχαστὴ τὸ δέσμον περιέχει,
Διατὶ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τὴν βούλην ποτὲ δέν θελει εὔγει.

Ἔτι ὑπόθεσις τοῦ ποιηματίου τούτου, συγχειμένου ἐξ ἐνδεκατεσσάριδων, εἶναι ἡ περιγραφὴ ἐνδεὸς ὀνείρου, εἰς στίχους, κατὰ τὴν τῶν Κρητῶν διάλεκτον. Μπεργάης, ὡς φαίνεται ἀπὸ τὸ ἔρεζον τετράστιχον, ὡνημάζετο ὁ ποιητής τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ποιημάτιον.

'Απόχοπον τοῦ Μπεργάη,
Ρήμα λογιωτάτου,
Τὴν ἔχοντας οἱ φρόνιμοι
Πολλὰ ποθενοτάτη.

Μετετυπώθη ἐν Βενετίᾳ τὸ 1721 ἔτος.

(60) — Carmina Graeca Rhythmica gratulatoria de reditu Serenissimi, Sacratissimi et Θεοφυλάκτου Principis Caroli II, Magnae Britanniae, Galliac et Hiberniae Regis. Composita a Constantino Rodacanacide Chiensi, tunc commorante in celeberrima Academia Oxoniensi. Oxoniae, typis A. et L. Lichfield, Acad. Typogr. anno Domini 1668. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ποιήματα εἶναι ὅλα 'Ελληνιστὶ γεγραμμένα, ἃς καὶ ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι μόνον Λαζανιστί. Εἶναι δὲ ἀξιον ἀπορίας, πῶς ἔξεργυγεν, ἀπὸ τὰς ἔρεύνας τοῦ Ιστοριογράφου τῆς Χίου 'Αλεξανδρού Βλαστοῦ, τὸ ποίημα τοῦτο ἐνδεὸς λογίου συμπολίτου του.

(61) — 'Ιστορία τῆς Σωσάννης. 'Ενετίησιν. Παρὰ Νεκολάῳ τῷ Γλυκεῖ. 'Εν ἔτει αχροά. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Συγγραφεὺς τοῦ ποιηματίου τούτου, συγχειμέ-

νοι εκ 15 σελίδων, και γεγραμμένου εἰς χυδαίαν γλώσσαν, είναι Μάρκος τις Δεφαράνας.

(62) — Ιστορίαι παλαιαὶ καὶ πάνυ ὡρέλιμοι τῆς περιφήμου πόλεως Ἀθήνης αἵτινες ἐσυναθροίσθησαν ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων βιβλίων, καὶ εἰς ἀπλῆν φράσιν συνετέθησαν παρὰ τοῦ λογιωτάτου ἐν Ιερεῦσι Κυρίου Γεωργίου Κονταρῆ ἀπὸ τὰ Σέρβια. Διὸ δὲ δαπάνης τοῦ εὐγενεστάτου Κυρίου Πέτρου Γάσπαρι ἐτυπώθησαν εἰς οἰνόν ὡφέλειαν τῶν φιλομαθῶν. "Αρχεται γοῦν ἡ Ιστορία αὕτη, καθάπερ φαίνεται, ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Κέκροπος, τοῦ πρώτου βασιλέως τῆς Ἀθήνης, διτις ἦτον ἐν ἔτει ἀπὸ Αδὰμ Βαδί". καὶ τελειώνει εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Αγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρειοπαγίτου, διτις ἦτον πάλιν ἐν ἔτει εφτή. μέντοι τὸ μέσον διάστημα ὃπου ἔγιναν αὗται αἱ Ιστορίαι ὅποι ἐγράψαμεν, νὰ εἴναι χρόνος γριός. Διορθώσει τοῦ σοφωτάτου Αμβροσίου τοῦ Γραδενίγου, Ἀββᾶ καὶ Βιβλιοφύλακος τοῦ Αγίου Μάρκου. Ἐνετίησιν, αχοέ. Παρὰ Ανδρέᾳ τῷ Ιουλιανῷ. εἰς 4^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ σπάνιον βιβλίον τοῦτο είναι ἀφιερωμένον εἰς δύο φιλοπάτριδας Ἀθηναίους, Γιαννούλην Πουλημένον καὶ Πέτρου Γάσπαριν.

(63) — Φροντιστήριον 'Ελληνικὸν τῆς Ρώμης ἥγουν Τάξις μὲ τὴν δποῖαν κυθερνοῦνται οἱ ἔχει μαθητάδες. 'Εγράφη παρὰ Ἐμμανουὴλ Σκυλιτζίου τοῦ Χίου, καὶ ἀφιερώθη τοῖς εὐγενεστάτοις καὶ ἐκλαμπροτάτοις ὄρχουσι καὶ Δεπούτατοις τῆς αὐτῆς νήσου. 'Ἐν Ρώμῃ. 'Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Μιχαὴλ Ἐρχολε, 1675. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ δνομα τοῦ συγγραφέως τεύτου ἦτον ἄγνωστον εἰς τὸν ίστοριογράφον τῆς νήσου Χίου Ἀλέξανδρον Βλαστὸν, διότι δὲν τὸ ἀναφέρει ἐν τῷ πονήματι του Χιακά, 'Ἐν Κριουπόλει, 1842. Τόμ. 2. εἰς 8^{ον}.

(64) — Τραγῳδία, ὀνομαζομένη Ἐρωφίλη. Ποίημα τοῦ λογιωτάτου καὶ εὐγενεστάτου Κυρίου Γεωργίου Χορτάτζη

τοῦ Κρητικοῦ. Μετατυπωθεῖσα μὲν μὲν ἔξοδον Κυρ. Νικολάου Γλυκέως, τοῦ εἰς Ἰωαννίνων, διορθωθεῖσα δὲ εἰς τὴν φυσικήν της γλῶσσαν μὲν κόπον καὶ ἐπιμέλειαν τοῦ Σοφωτάτου καὶ Πανοσιωτάτου Ἀμέροσίου τοῦ Γραδενίγου, Ἀββᾶ καὶ Βιβλιοφύλακος τῆς Γαληνοτάτης τῶν Ἐνετιῶν Ἀριστοχρατίας, τοῦ Κρητικοῦ. 'Ἐνετίησιν, αὔρος'. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 8^η.

ΣΙΝΕΙΩΣΙΣ. Οἱ συγγράφεις ἀφιέρωσε τὴν τραγῳδίαν ταῦτην εἰς τὸν Εὐγενέστατον, καὶ ἔξιγώτατον Κέριον Ἰωάννην τὸν Μούσαμουρην, Ῥήτορα ἀξιώτατον. Ιδοὺ δὲ τί λέγει περὶ γλώσσας καὶ ποιήσεως τῆς παρούσης τραγῳδίας ὁ τυπογράφος Ιλυκὸς πρὸς τὸν Ἀναγνώστην. — «Ἡ παροῦσα Τραγῳδία, ὅσον εἶναι μελίρρυτος καὶ γλυκοδιῆγυπτος εἰς τὴν φυσικήν της γλῶσσαν τὴν Κρητικήν, τόσον εἶναι ἀναστομίλητη καὶ συχαδερὴ εἰς ἑτέραν καὶ ἀλλοδαπὴν δμιλίαν. Εἴπειδη λοιπὸν νὰ ἔτυπώθῃ πρόπλακι εἰς γλῶσσαν κατὰ πολλὰ διερθρίζεται, ὅποῦ καμίαν νοστιμάδα δὲν ἔποιξένει, μάλιστα ναυτιασμὸν καὶ ἀναγυνουλιασμὸν ἐπαρακίνα εἰς ὅλους, ίδού ὅποῦ τῷρχ νεωστὶ μὲν ἐπιμέλειαν καὶ ἔξοδον ἔδικήν μου τὴν δίδω εἰς τὸν Τύπον, πρὸς χάριν τῶν ἀναγινωτικόντων, διερθρίζεται, ως ἔγραφη, καὶ ἔσυντέθη ἀπὸ τὰς χειρας τοῦ Ποιητοῦ. Όλοι κοινῶς οἱ φιλομαθεῖς θέλουσι τὴν ἀγοράζη μετὰ χαρᾶς, ἀλλ' ἔξαιρέτως οἱ Κρητικοί, καὶ πάντες δμοθυμαδὸν θέλουσι χαίρονται εἰς τὴν εύρυθμίαν τῶν στίχων. Καὶ ἀν κανεὶς δὲν εὐχαριστᾶται εἰς κάποια λόγια καὶ λέξεις Κρητικαῖς, ωσάν ὅποῦ δὲν εἶναι τοῦ κανόνος, ἢ τῆς ἔγχωροις τοῦ δμιλίας, ἀς πασχίσῃ νὰ συνθέτῃ καὶ αὐτὸς Ποίημα μερικὰν τῆς ὄρεζεώς του, καὶ ὅχι νὰ νοθεύῃ τὸ φυσικὸν καὶ γνήτιον ἰδίωμα τοῦ παρόντος ποιήματος μὲν ἀτιμίαν τοῦ ποιητοῦ, ὅποῦ ἔσταθη εἰς τοῦτο τὸ γένος ὁ Κορυφαῖος τῶν ποιητῶν. Πᾶσα γλῶσσα χαίρεται εἰς τοὺς ίδιωτισμοὺς τοὺς ίδιους· ὅθεν ἔκανεῖς μὴν ἀποκοτῷ ποτὲ προπετῶς νὰ συγχύζῃ τὰς γλώσσας. Ἐρρώσθετο. Μετετυπώθη πολλάκις ἐν Βενετίᾳ παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ, καὶ παρὰ Ἀντ. Βόρτολο.

(65) — Ζωκᾶς Ἰωάννου Κεφαλληνος Περιληπτικὴ Περιγραφὴ τῶν κάστρων καὶ πόλεων ἀπὸ Ἀντιοχείας μέχρι τῶν Ιεροσολύμων, Συρίας, Φοινίκης καὶ τῶν κατὰ Παλαιστίνην Ἀγίων Τόπων. 'Ἐν Ἀντουερπίᾳ, 1680.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Η ἐπιγραφὴ τοῦ βιβλίου τούτου, ὅπως ἔχει,
μοὶ ἐδόθη ἐπίσης παρὰ τοῦ ἐντίκου Καθηγητοῦ Κ. Κουμανούδη.

(66) — Τέχνη Ῥητορικῆς Φραγκίσκου Ιερέως τοῦ
Σκούφου, Κρητὸς τοῦ ἐκ Κυδωνίας φιλοσοφίας καὶ ιερᾶς
θεολογίας διδάσκαλου, τῇ Μητρὶ καὶ Παρθένῳ γονυπετῶς
ἀφιερωθεῖσα. *Arte di Retorica di Francesco Scuffo, Dottor Teologo, e di Monsignore Illustrissimo e Reverendo Marco Antonio Barbarigo, Archivescovo di Corsù, Vicario generale.* Ἐνετίησε παρὰ Μιχαὴλ Ἀγγέλῳ τῷ Βαρθολίῳ. αὐτοῦ. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ περὶ Ῥητορικῆς τέχνης σύγγραμμα τοῦτο
εἴναι τὸ πρῶτον τοιούτου εἶδους, ὅπερ συνετάχθη εἰς τὴν κοινήν
μ.α. διάλεκτον. Μετεῳχθῆναι Ῥώσιστι οὐ πή Στεράνον Πενταρέφ
καὶ ἐτυπώθη, ἐν Πετρουπόλει κατὰ τὸ 1779 ἥτος. Ο δὲ Ῥώσος
μεταρράστης ἐπωνύμισε τὸν συγγραφέα Φιλάρετον ἀντὶ Φραγ-
κίσκου, ἵνα μὴ φανῇ οὕτως, ὅτι οὗτος ἡτοί Ιερεὺς; Οὐρίτος.

(67) — Θρῆνος τῇ; περιφήμου πόλεως Ἀθήνῃς διὰ τὸν
ἐπιώδυνον καὶ πολύκλαυτον θάνατον τοῦ παμφιλτάτου καὶ
πιστοτάτου αὐτῆς πολίτου καὶ εὐπατρίδου Μιχαὴλ Λίμ-
πονα τοῦ ἀειμνήστου, ἀδίκως καὶ ἀπηνῶς ὑπὲρ αὐτῆς φο-
νευθέντος· ἐκδοθεὶς διὰ στόματος Ἀντωνίου Ιερέως Μίκουμ-
πούλη, τοῦ Κρητὸς, ἐφημερίου τοῦ ἐν Βενετίαις πανσέπτου
ναοῦ τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τῶν Ῥωμαίων,
καὶ παρ' αὐτοῦ ἀφιερωθεὶς τῷ ἐντιμοτάτῳ καὶ ἀξιοπρεπε-
στάτῳ Ἀθηναίῳ Μιχαὴλ τῷ Ηερούλῃ. Ἐνετίησε παρὰ
Μιχαὴλ Ἀγγέλῳ τῷ Βαρθολίῳ. αὐτοῦ. εἰς 4^η.

(68) — Βίος Δημητρίου Βασιλείως Μοσχοβίας, Σαντο-
μήρου Βοειδόδου καὶ ἀρχοντος τῇ; Λεγίας. Ἐνετίησεν,
1682. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι ἐν μικρὸν ποιημάτιον
εἰς στίχους ἡρωικούς.

(69) — Ηανουργίας ὑψηλόταται τοῦ Μπερτόλδου, εἰς
ταῖς ὄποιαις φανερώνεται ἐνας χωριάτης πανούργος καὶ

δέξιον, ό όποιος μάτερα ἀπὸ διάφορα καὶ δυσβάστακτα πάθη διόπου τοῦ ἐσυνέβησαν, τέλος πάντων διὰ τὸν πολὺν, δέξιατόν του νοῦν, γίνεται ἄνθρωπος τῆς Βασιλικῆς αὐλῆς καὶ βασιλικὸς σύμβολος, δόμον δὲ καὶ ἡ διαθήκη τοῦ αὐτοῦ, διόπου εἰς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του ἔκαμεν, καὶ ἄλλα ἥπτα ἀποφασιστικά, καταπολλά ώραιότατα. Ποίημα νέον καὶ πολλὰ χαριέστατον συνθεμένον Ἰταλικῶς ἀπὸ τὸν Ἰούλιον Καίσαρα διαλέκτον Κρότζε. Καὶ τῶρα νέα μεταγλωττισμένον εἰς τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀπλῆν γλῶσσαν, εἰς χάριν τῶν πάντων. **Ἐνετίησιν, αχπγ'.** παρὰ Ἀνδρέᾳ τῷ Ἰουλιανῷ. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Μέρον τὸ βιβλιάριον τοῦτο, συγκείμενον ἐξ 120 σελ., ἐν τῷ λύτραρχτοιοικῇ αγριοσίᾳ βιβλιοθήκη τῆς Πετρουπόλεως. Εἶναι δὲ πολύτιμον καὶ διὰ τὸ σπάνιον τῆς ἐκδόσεως, ἵτις είναι ἡ πρώτη, καὶ διότι ἀποτελοῦτε μέρος τῆς ἴδιαιτέρχες βιβλιοθήκης τοῦ περιωνύμου Ἰωάννου Ἀλβέρτου Φερντικίου, συντάκτου τῆς πολυπόνου Ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς Ιδιοχείρου αὐτοῦ ὑπογραφῆς. Ex libris Io. Alb. Fabricii, ἵτις ἀναγινώσκεται ἐν τῇ προμετωπίδι τοῦ βιβλίου. Οἱ Φανρίκιοις κάμνει μνείαν τοῦ βιβλίου τούτου ἐν τῷ I'. Τόμ. τῆς Ἑλλ. βιβλ. (Πρώτη ἐκδοσίς, σελ. 515.) Μετετυπώθη δὲ πολλάκις ἐν Βενετίᾳ παρὰ τοῖς τυπογράφοις Βόρτολι, Γλυκεῖ καὶ Θεοδοσίου.

(70) — ‘Ιστορία τῶν κατὰ τὴν Οὐγκροβλαχίαν τελεσθέντων, ἀρχομένη ἀπὸ Σερμπάνου Βοεβόνδα, μέχρι Γαβριήλ Βοεβόνδα, τοῦ ἐνεστῶτος Δουκός. Ποιηθεῖσα παρὰ τοῦ ἐν Ἀρχιερεῦσι Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Μυρέων, κυρίου Ματθαίου τοῦ ἐκ Πογωνιανῆς· καὶ ἀφιερωθεῖσα τῷ ἐνδαξιάτῳ ‘Αρχοντι Κυρίῳ Ἰωάννῃ τῷ Κατριτζῆ. Ἐνετίησι, παρὰ Ν. Γ. αχπγ'. εἰς 8^η.

(71) — ‘Ανδραγαθίαις τοῦ εὔσεβεστάτου καὶ ἀνδρειότάτου Μιχαὴλ Βοεβόδα. ‘Ετι δὲ καὶ τὰ ὅσα ἐσυνέβησαν εἰς τὴν Οὐγκροβλαχίαν ἀπὸ τὸν καιρὸν διόπου ἀφέντεψεν δ Σερμπάνος Βοεβόδας, ἕως Γαβριὴλ Μογύλα Βοεβόδα. ‘Ετι δὲ περιέχει καὶ τινας παραγγελίας πνευματικὰς πρὸς τὸν

'Αλέξανδρον 'Ηλιόσι Βοειόδα, καὶ εἰς ὅλους τοὺς διαδόχους τῆς 'Αρχεντείας, καὶ Θρηνος περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. 'Ενετίησι, παρὰ Ν. Γ. αγρύ'. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ σφραγίζομενον καὶ τὸ παρὸν πάντα πραγματεύονται περὶ τῶν ιστορικῶν τῆς Οὐγκροβλαγίας. ἀμφότερα δὲ ἐτυπώθησαν τῷ αὐτῷ ἔτει παρὰ τῷ τυπογράφῳ Νικολάῳ Γλυκεῖ, ὅτις ἐβίβλωε τ' ὄνομά του διὰ τῶν ἀρχικῶν στοιχείων Ν.Γ.

(72) — **Σταχυολογία τεχνολογικὴ κατ' ἐρωταπόχρισιν τῆς Γραμματικῆς τέχνης** ἐκδοθεῖσα παρὰ Βησσαρίωνος 'Ιερομονάχου Μακρῆ, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, πάνυ ὠφέλιμος καὶ ἀναγκαῖα· νῦν πρῶτον τυπωθεῖσα, καὶ πάσῃ ἐπιμελείᾳ Μιγαήλ 'Ιερέως τοῦ Μήτρου ἐξ Ἰωαννίνων διορθωθεῖσα· οὐ τῇ προτροπῇ προσετέθη καὶ τὸ « Περὶ ὁμοίων καὶ μεμφίρων λέξεων τοῦ Ἀμυντίου, γάριν τῶν φιλομαθῶν. 'Ενετίησι· παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. αγρύ». εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς Γραμματικῆς ταύτης, δὲν ἐπαρκεῖδετο εἰς τὰ 'Ελληνικὰ σχολεῖα εἰμὴ ἢ τοῦ Λασακάρεως ἢ τοῦ Γαζῆ. Μετετυπώθη δὲ πολλάκις ἐν τῇ ἡγείσῃ πόλει μὲ προσθήκας. Καὶ ἐν πρώτοις κατὰ τὸ 1694 παρὰ τῷ τυπογράφῳ Νικολάῳ τῷ Σάρω μὲ τὴν προσθήκην τῷ χριστῷ ἐπῶν Π. Θαγόρον, καὶ ἀλλωρ τερῶν ὠφελλμων, ἐπειγετείᾳ καὶ διορθώσει Ἰωάννου ιερέως 'Αβραμίου, τοῦ Κρητέος. ἐκ δευτέρου δὲ τὸ 1768 ἔτος, ἐπιμελῶς διορθωθεῖσα ὑπὸ Σπυρίδωνος 'Ιεροδικόρου τοῦ Παπαδοπούλου παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίον. ἐπίστρεψε τὸ 1780, καὶ 1801 ἔτος, παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ, καὶ τὸ 1813 παρὰ Νικολάῳ τῷ Γλυκεῖ.

(73) — **Βιβλίου 'Ιστορικὸν καλούμενον 'Ιουστῖνος, μεταφρασθὲν ἐκ τῆς Λατινίδος φωνῆς εἰς ἀπλῆν φράσιν παρὰ 'Ιωάννου Μάκολα τοῦ 'Αθηναίου προσέτι δὲ καὶ τινες μῦθοι, μεταφρασθέντες καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς Λατινίδος φωνῆς εἰς τὴν κοινὴν γλώσσαν παρ' αὐτοῦ, διὰ δαπάνης δὲ καὶ συνδρομῆς τοῦ πανευγενεστάτου κυρίου Μιγαήλ τοῦ Περούλη, τοῦ ἐξ 'Αθηνῶν ἐτυπώθη εἰς κοινὴν ὠφέλειαν τῶν φιλομαθῶν,**

διορθωθὲν μετὰ πλείστης ἐπιμελείας· ἐν δὲ τῷ τέλει τῆς αὐτῆς θίβλου τυγχάνει καὶ τις διδασκαλία Χριστιανικὴ, ἀνακαιοτάτη εἰς καθ' ἓνα. 'Ἐνετίησιν. αχτς'. ἀπὸ Θεογονίας, μηνὶ φευρουφρίῳ· παρὰ Μιχαὴλ 'Ἄγγελῷ τῷ Βαρβενίῳ, εἰς 8^{ην}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. 'Ο ἔλλην μεταφραστὴς Μάκολας ἐπωνόμασε τὴν μεταφρασίν του 'Ιουστῖνος, ὅπερ εἶναι τὸ κύριον ὄνομα τοῦ Ρωμαϊκοῦ συγγραφέως, ὃντοι 'Ιουστῖνος Τρόχος Πομπήιος, ὁ γράψας ἐν ἐπιτομῇ τὴν πεγκόσμιον 'Ιστορίαν καὶ τῶν τῶν 'Ρωμαίων, ἀνευ αὐδεμιᾶς σημειώσεως, καὶ ἐνεκκ τούτου ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ βιβλίου τούτου εἶναι ἀσαφής.

(74) — Βιβλίον 'Ιστορικὸν, περιέχον ἐν συνόψει διαφόρους καὶ ἔξοχους ἴστορίας ἀρχόμενον ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν ἀκολούθων Σουλτάνων· συλλεχθὲν μὲν ἐκ διαφόρων ἀκριβῶν ἴστοριῶν, καὶ εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν μεταφρασθὲν παρὰ τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Μονεμβασίας χυρίου Δωροθέου. Νεωστὶ μετατυπωθὲν, αὐξηθὲν καὶ πλουτισθὲν μ' ἐκτεταμένον Πίνακα. 'Ἐνετίησιν, 1686, παρὰ Νικολάῳ τῷ Σάρῳ. εἰς 4^{ην}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Μετετυπώθη τὸ 1691 παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΗΓΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠΙΚΑΒΥΤΗΣ ΟΠΑΝΤΙΝΟΥ Θ. ΠΕΤΣΙΚΟΥ